

Determinanty pierwszego wykroczenia przeciw prawu przez nieletnich

Liczba stron: 249

Nazwa Szkoły Wyższej: Wyższa Szkoła Pedagogiczna TWP w Warszawie

Rodzaj pracy: magisterska

Rok oddania: 2002

Zawartość pracy:

SPIS TREŚCI

Wstęp 4

Rozdział 1 Etiologia przestępczości nieletnich 8

1.1. Rozróżnienie przyczyn przestępczości nieletnich 9

1.1.1. Zewnętrzne czynniki przestępczości 12

1.1.2. Wewnętrzne czynniki przestępczości 48

1.2. Syndrom wykolejenia 61

Rozdział 2 Metodologia badań 66

2.1. Cel badań 67

2.2. Przedmiot badań 69

2.3. Podmiot badań i kryteria doboru populacji 70

2.4. Problem badawczy 71

2.5. Techniki i narzędzia badawcze 72

2.6. Organizacja i opis terenu badań 75

Rozdział 3 Analiza uzyskanych wyników badań 76

3.1. Wstęp do analizy wyników badań 77

3.2. Analiza ilościowa wyników badań 79

3.3. Analiza jakościowa wyników badań 154

Rozdział 4 Zakończenie 178

Spis tabel	191
Spis wykresów	194
Bibliografia	197
Aneksy	202
Aneks nr 1	203
Aneks nr 2	215
Aneks nr 3	230

Wstęp

„Niektórzy ludzie rodzą się mordercami. Inni dopiero się nimi stają. Czasami bywa też, że żądza zabijania wywodzi się z tak skomplikowanej płątaniny motywów sięgających nieszczęśliwego dzieciństwa i pełnego niebezpieczeństw okresu dojrzewania, że nikt w końcu nie wie, czy jest to tendencja wrodzona, czy nabyta” . Przestępczość nieletnich w dzisiejszych czasach jest nie bez wątpienia bardzo poważnym problemem. Związane jest to z bardzo gwałtowną zmianą warunków politycznych, społecznych, ekonomicznych etc. Kwestia wykraczania nieletnich poza prawo jest już badana od dawna. Jednakże wymaga ona wciąż ciągłej analizy, tak częstej, jak częste są wyżej wymienione zmiany. Największą akcelerację przestępczości widać dzięki doniesieniom dzienników, programów dokumentalnych, reportaży etc. Wówczas mówi się dużo o brutalizacji dokonywanych przestępstw, obniżaniu się progu wiekowego przestępców. Mało kto jednak szuka przyczyn takiego zjawiska, które z roku na rok postępuje. W wyniku takiej sytuacji trzeba zajmować się tym problemem społecznym i ludzkim. Szczególnie, że w dzieciach i młodzieży pokładamy zawsze nasze nadzieje na przyszłość funkcjonowania struktur społecznych.

Przy takim problemie bardzo ważne jest znalezienie przyczyn takich zjawisk społecznych oraz następnie tworzenie właściwych systemów naprawczych. Moment podjęcia odpowiednich działań jest niesłychanie ważny, jeśli nie najważniejszy, w kwestii ich skuteczności. Jakiegolwiek anomalie rozwojowe powstałe pod wpływem pejoratywnych bodźców o długim okresie działania są przyczyną kształtowania się niewłaściwych postaw. Dlatego należy jak najwcześniej zająć się dziećmi, które mają cokolwiek wspólnego z przestępczością, żyją w rodzinach patologicznych, funkcjonują w środowisku rówieśniczym o działalności skierowanej przeciw prawu, bądź same przejawiają predyspozycje do zachowań społecznych.

W takim ujęciu olbrzymią rolę odgrywa profilaktyka, której celem staje się zapobieganie wykołajeniu społecznemu dzieci i młodzieży poprzez podejmowanie działań już na początku pojawienia się trudności wychowawczych. Optymalnym systemem wychowawczym wydaje się być taki, który strzegłby każdego młodego człowieka przed poznaniem złych stron życia oraz wkroczeniem na drogę wykołajenia. Jednak by móc tworzyć odpowiednio skuteczne programy profilaktyczne, które chroniłyby dzieci przed wykołajeniem społecznym, należy wciąż badać zjawisko przestępczości nieletnich, ciągle szukając jej nowych przyczyn i co się z tym nierozzerwalnie wiąże, również alternatywnych rozwiązań tego problemu. A oto, jak KG Policji charakteryzuje nieletniego przestępcę: „Uczeń w wieku 13 – 16, powtarzający klasę, mający za sobą ucieczki z domu, najczęściej działa w grupie po wypiciu alkoholu, brutalny, okrutny i często bijący dla samego bicia. Działa pod wpływem namowy kolegów, z chęci zysku, dla szpanu i z chęci zaimponowania innym” .

Oczywiście przestępczość nie jest zjawiskiem homogenicznym. Nie zawsze jednostka, która wchodzi na drogę wykołajenia społecznego w dzieciństwie, utrzymuje się na niej w dalszych latach życia, z zdarza się również, że pierwsze czyny przestępcze dokonywane są przez ludzi już dojrzałych. Jednak jest przyjęte twierdzenie, że „dla prognozy nieletniego przestępcy ważny jest przede wszystkim związek zachodzący między popełnianiem przez niego przestępstw a wczesnym i znacznym jego wykołajeniem” . Obserwuje się bowiem, że rzadkie są sytuacje, gdy wejście na drogę przestępczości ma charakter przypadkowy, nie jest poprzedzone wcześniejszymi sygnałami świadczącymi o zaburzeniu rozwoju społecznego młodego człowieka. Najczęściej przestępczość jest przejawem trwającego przez dłuższy czas procesu, który charakteryzują trudności w zakresie adaptacji społecznej jednostki.

Ponieważ u wielu dorosłych recydywistów początek wykołajenia sięga wczesnej młodości i zjawisko to jest jeszcze częściej obserwowane w odniesieniu do przestępców młodocianych i nieletnich recydywistów, wszelkie próby wyjaśnienia etiologii tego zjawiska kierują do jego początków, do przestępczości występującej wśród dzieci. Jest to bardzo istotna prawidłowość, mająca zasadnicze znaczenie dla działalności profilaktycznej i resocjalizacyjnej.

Ze względu na mechanizm powstawania zachowania przestępczego i jego rozciągłość w czasie istotne jest, jak dalece istniejące zaburzenie rozwoju społecznego zostało utrwalone i wpłynęło na ukształtowanie postaw i nawyków.

Czas podjęcia odpowiednich zabiegów terapeutycznych najczęściej w sposób istotny przesądza o ich skuteczności. Nieprawidłowości rozwojowe powstałe pod wpływem długo działających negatywnych postaw i wadliwych stereotypów zachowania są bardzo odporne na działania korekcyjne. Warto również pamiętać o tym, że im wcześniejszy okres życia dziecka, tym bardziej plastyczna jest jego psychika, bardziej podatna na wszelkie oddziaływania. Poza tym można wtedy podejmować pewne zabiegi zmierzające do zmiany sytuacji dziecka w jego środowisku rodzinnym, można starać się to środowisko uzdrowić, wpłynąć na jego przemianę wewnętrzną, można stworzyć dziecku pewne środowiska nowe, kompensujące braki innych, można wreszcie przenieść dziecko do innego środowiska opiekuńczego. Z tymi możliwościami wiąże się wielka szansa wyrównania wszelkich zaburzeń. Wiele argumentów przemawia za tym, by dużą wagę przywiązywać się do profilaktyki, do zapobiegania wykołajeniu społecznemu młodzieży przez podejmowanie działań w początkowej fazie rozwoju tego zjawiska, gdy występują pierwsze trudności wychowawcze. Gdy nie zostaną one w porę zahamowane, bardzo często przekształcają się w niebezpieczną formę niedostosowania społecznego, jaką jest przestępczość.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis!